

Vazgeçmiş

— yeşimce · 14 Mayıs 2014

VAZGEÇMİŞ

Yorgunum

Ve bitkin bir sessizlik

Bir ağrı ara sıra sızlatan

O da çok önceden kalan

Renkleri karıştıran göz irisim

Gözlüksüz yaman bir isyanda

Gözlerim torbalanmış

Alnımda birikmiş anı çizgileri

Ellerim belli takati bırakmış geçen baharda

Olsun varsın demekte tebessümlerim

Yazacak kadar mecal var parmaklarda

Ruhum akıyor cilveli satırlara hala

Sevdamda

Öfkelerim hırslarımda

Ardımda kalmış

Deli akan kanım/da damarlarımda

Sen diye başlayan her şiiri

Üstüne alan adamlarda

Aşk kırmızıya bulayan arzularda

Ne varsa ömür bavulunda

Her bişey ardımda çok uzaklarda

Çok eski baharlarda

Sevişirdim severdim korkusuz

Sek içerdim rakıyı gecelerde

Seni sek koyduğum gibi düşlerime

Sulandırmadan kadınca

Devrimler yapardım bedeninde

Ben isyan ederdim dönen dünyaya

Dünya misali yuvarlanan dolaplara

Öfkem kusardı yangınları haksızlıklara

Bir o kadar da ben gülerdim içten

Misket oynarken çocuklarla

Her kahkaha sağır ederdi

Kıskanırdı bülbüller güllerini şiirlerden

Ŗimdi
Yorgunum
okada vazgemiŖ ses vermekten
yeŖim demirelli